

ת"פ (רמלה) 42927-09-21 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (רמלה) 42927-09-21 - מדינת ישראל נ' פלונישלו רמלה

ת"פ (רמלה) 42927-09-21

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום ברמלה

[22.12.2024]

כבוד השופטת רבקה גלט

ע"י ב"כ עו"ד אוקנין מלמד

ע"י ב"כ עו"ד שדה

גזר דין

רקע

הנאשם, כבן 32 שנים, נותן את הדין בגין עבירות שביצע כלפי שתי בנות זוג עמן ניהל מערכת יחסים, בתקופות שונות. בת"פ 42927-09-21, בוצעו כלפי המתלוננת ע.מ. עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), והטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: חוק התקשורת).

בת"פ 49893-08-22, בוצעו כלפי המתלוננת נ.א.ד. עבירות של איומים (ריבוי עבירות) לפי סעיף 192 לחוק, הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 (א) לחוק, הפרת צו שנועד להגן על חיי אדם לפי סעיף 287 (ב) לחוק, והטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת. בנוסף, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק. בת"פ 48855-07-23 בוצעו כלפי המתלוננת ר.א. עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק, והטרדה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת.

תיאור העובדות בת"פ 42927-0-21

על פי כתב האישום המתוקן, ביום 9.2.21 הכירו הנאשם והמתלוננת ע.מ דרך יישומון היכרויות. ביום 11.2.21 בסמוך לשעה 18:00, התקשר הנאשם אל אחותה של המתלוננת, הציג את עצמו כבן זוגה של המתלוננת, וביקש ממנה לסייע לו בארגון הצעת נישואין למתלוננת. האחות בתגובה לנאשם אמרה כי הוא מכיר את אחותה יומיים בלבד, והזמינה אותו לארוחת שישי בבית משפחתה. ביום 12.2.21 הגיע הנאשם לארוחת שישי בבית המשפחה והזדהה כ"נתנאל ביטון". בין התאריך 12.2.21 ל- 19.2.21, מסר הנאשם למתלוננת או למי מבני משפחתה טבעת אירוסין. בנסיבות המפורטות התעורר חשדם של בני משפחתה של המתלוננת והם ביקשו ממנה לסיים את הקשר עם הנאשם, וביום 21.2.21 זו הודיעה לו על סיום הקשר ביניהם. ביום 21.2.21 בשעות הערב, התקשר הנאשם אל אמה של המתלוננת. האחות ענתה לשיחה, ומסרה לנאשם שהמשפחה ביררה לגביו וכי הוא משקר להם. בנסיבות אלו, אמר לה הנאשם: "תצפי לפגיעה, אני אשרוף לך את האוטו, אני אשרוף לאמא שלך את האוטו, אני אזין אתכם, את אישה רעה ואמן לא תביאי ילדים כל החיים שלך זונה שרמוטה". באותו היום, בסמוך לשעה 23:30, התקשר הנאשם אל המתלוננת ושאל אותה אם היא רוצה את הקשר ביניהם. המתלוננת השיבה בשלילה, ואז אמר לה הנאשם: "מחר אני אבוא למקום העבודה שלך, אעשה פאדיחות ואעשה לך פאנצ'ר בגלגלים". בהמשך, ביום 22.2.21 בסמוך לשעה 00:24, שלח אליה הודעות ביישומון הוואטסאפ (הטעויות במקור): "תקשיב עדינה נודר לך נדר בכבר אבא שלי שרא שקרתי אותך בכלום שאני יקבל סרטן ומחלות אכיי קשות אם שקרתי אותך.. בקיצור אני אולך ליתאבד תודה רבה לך סלאמת..." והמתלוננת ענתה לו שישוחחו למחרת. בהמשך, בשעה 10:30 תיאמו השניים להיפגש במקום עבודתה בסופר "ינות ביתן ברמלה", ואז החזירה לו המתלוננת את הטבעת. בהמשך, בשעה 11:33 או בסמוך לה, התקשר הנאשם אליה וביקש כי תיתן לו את רכבה, והיא סירבה. בתגובה אמר לה: "אם את לא מביאה את הרכב אני אשרוף לך את האוטו ואעשה לך פאנצ'ר ברכב". ביום 23.2.21 בסמוך לשעה 12:50, שלח הנאשם הודעות למתלוננת (הטעויות במקור): "עכשיו אני בא לעבודה שלך וקבלי פדיחות". המתלוננת ענתה שתפנה לעזרת המשטרה והנאשם השיב לה: "תזמיני 10 נידות לא יעזור... בטח את יוצאת עם ערבים גם מזיינים אותך... עכשיו אני יעביר את הקלטה למישפחה שלך". בהמשך בשעה 17:18, שלח הודעה: "אין שום בעייה על תעני מחר זה יום חדש מחר לא יותר לך עלי תצחקי אני יצחק על אלף כמוך יזונה של ערבים... ותצפי לפגיע ממני... את רואה את הודעות ולא עונה יזונה של ערבים... אני יוצא לך שם של זונה שיוצאת עים ערבים...". בשעה 17:58 שלח הנאשם הודעות למתלוננת: "כדי לך מאוד לענות לי... אל תעני הכל טוב מי רגע זה יותר לא מחייב אלייך ולא כלום אבל תדיע שיש לך הפתע מאוד טובה".

תיאור העובדות בת"פ 48855-07-23

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם ור.א הכירו במועדון, וקבעו להיפגש ביום 25.5.22. באותו מועד, משלא הגיע הנאשם לפגישה, התעורר ויכוח ביישומון וואטסאפ, והמתלוננת ביקשה כי לא ייצור עמה קשר. בהמשך בשעה 20:30, החל לקלל ולאיים עליה, בכך שאמר לה: "ברואש של הילדה של עים את לא עונה עכשיו בעייה איתי... מחייג פעם אחרונה לא ענית תדעי שאת בעייה איתי... אני אתן לך לבכות דם... אני עכשיו מפרסם את המספר שלך וגם נותן אותו לערבים" (השגיאות במקור). בהמשך, הנאשם חייג אליה 36 שיחות בין השעה 20:09 עד 20:59.

תיאור העובדות בת"פ 49893-08-22

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, היו הנאשם והמתלוננת נ.א.ד ביחסי זוגיות ועברו להתגורר יחד בדירתה, כשבוע עובר ליום 9.7.22, לאחר חודשיים של זוגיות. ואולם, במהלך אותו שבוע, עזב הנאשם את הדירה לאחר שהחליטו להיפרד. ביום 9.7.22 בשעה 23:16 או בסמוך לכך, שלח הנאשם למתלוננת הודעות באמצעות יישומן הוואטסאפ, בהן איים: "תעני כדי לך"; "לא כדי שאני אשתגע"; "זה יהיה לא טוב"; "הכל טוב על תעני יודע מה לעשות הפעם זה יגמר בצורה לא נחמדה"; "תצפי להפתע היום"; "יותר לא תקבלי ממני הודעות היה לך את ההזדמנות שלך"; "עכשיו תצפי להפתע"; "אוקי הבנתי את רוצה שאני יעשה דברים שאת תבכי עליהם"; "רוצה שאני יבוא ונשב לדבר"; "נותן לך הזדמנות לפני שהיה מאוחר" (השגיאות במקור). בהמשך לכך, בשעה 23:21 או בסמוך, התקשר הנאשם למתלוננת וכעס על כך שלא התקשרה אליו. במהלך השיחה, איים: "תצפי לפגיעה קשה מאוד ממני...קשה, קשה מאוד, אני מבטיח לך שתבכי דם...אני נשבע בקבר של אבא שלי, בשבת הזאתי את תבכי דם, הנה איך אני איתך?...עכשיו שענית לי לטלפון, תצפי לפגיעה ועוד הלילה אני מבטיח לך, את צריכה לישון עם ימ"ר בלילה...וכבר שכפלתי מפתח לבית שלך...את משחקת איתי משחקים...".

על פי עובדות האישום השני, בתאריך 24.7.22, ניתן צו מאת בית משפט השלום באשקלון, בהליך ה"ט 48144-07-22 במסגרתו נאסר על הנאשם, בין היתר, להטריד וליצור קשר עם המתלוננת. בתאריך 27.7.22 בשעה 4:13, או בסמוך לכך, חתם הנאשם על כתב ערובה לפיו נאסר עליו, בין היתר, ליצור קשר עם המתלוננת למשך 30 יום עד לתאריך 26.8.22. הנאשם הפר את ההוראה החוקית, בכך שבין התאריכים 1.6.22-24.8.22 התקשר מהטלפון שלו לשני מכשירי טלפון של המתלוננת, למספר הטלפון הראשון - 995 פעמים, ולמספר השני - 353 פעמים. בתאריך 22.7.22 בשעה 19:17, או בסמוך לכך, יצר קשר עם המתלוננת באמצעות אפליקציית "אינסטגרם", שם שלח לה מספר הודעות. בתאריך 25.7.22, החל מהשעה 23:29, יצר קשר עם המתלוננת באמצעות רשת "פייסבוק" בהודעות ובשיחות, להן לא השיבה, ובתגובה למעשיו חסמה אותו מלשלוח לה הודעות ברשת זו. בתאריך 26.7.22 בשעה 23:41, על רקע המתואר, הגיעו שוטרים למקום בו התגורר הנאשם אותה עת, על מנת לזמנו לחקירה. מיד או בסמוך, החל להתלהם ולקלל, סירב להישמע להנחיות השוטרים והתנגד לאיזוקו. התסקירים

הכרעת הדין ניתנה עוד ביום 24.4.22, אך שלב הטיעונים לעונש התארך, בשל הפניית הנאשם אל שרות המבחן, שהגיש 3 תסקירים.

התסקיר הראשון מיום 6.4.22, בחן את התאמת הנאשם לבית המשפט הקהילתי. נכתב כי הינו רווק, מתגורר אצל דודו ועובד כעוזר לקבלן שיפוצים. הנאשם מאובחן עם הפרעת אישיות ומקבל קצבת נכות. נכתב עוד, כי הנאשם מכיר בהתנהגותו האלימה ומגלה מודעות לקשייו בתחום האלימות הזוגית. עם זאת, מתקשה לעשות שינוי התנהגותי. הנאשם הביע נכונות מילולית להשתלב בהליך הקהילתי, אך עלה פער בין הצהרותיו ובין נכונותו להתנהלות כנה ופתוחה, כלפי שירות המבחן. כמו כן, עלו חשדנות, זהירות, והסתרה שהקשו על האמינות. לנוכח כל אלה, התרשם שרות המבחן מהיעדר מוטיבציה, ולא המליץ על שילובו בביהמ"ש הקהילתי.

התסקיר השני מיום 2.3.23, מתאר באריכות את קורות חייו של הנאשם. לדבריו, לאחר פטירת אביו כשהיה בן 16, התגורר בהוסטל, השלים 12 שנות לימוד, אך לא שולב במגמת חשמלאות בה החל ללמוד בבית הספר המקורי. לאחר מכן, שב להתגורר בבית אמו. עלה כי סבל מדיכאון והרבה להתפרץ כלפי סובביו. בתקופות מסוימות בהן הסתכסך עם אמו, היה דר רחוב. עלה כי התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית לאורך השנים, שכן התקשה לקבל מרות והיה נוהג להתפרץ על מעסיקיו. בכל הנוגע למערכות יחסים, תיאר כי אלו הסתיימו לרוב לאחר תקופה קצרה משום שהתקשה לשלוט בכעסיו ונהג להתפרץ ולנהוג באלימות. צוין בתסקיר כי עלה פער משמעותי בין תיאוריו את עברו, ובין הידוע לשרות המבחן על פי אבחונים קודמים. בין היתר, בנערותו הוצא בצו בית המשפט להוסטל לנערים בעלי מוגבלויות בעקבות פגיעה מינית מצדו, אובחן עם הפרעת אישיות אורגנית, והיה באשפוזים פסיכיאטריים. בהתייחסו לעבירות דנן, תיאר כי התקשה לקבל את רצונה של המתלוננת להיפרד ממנו, הטריד אותה ואת בני משפחה, איים עליהם, ולא הצליח ליישם את טכניקות השליטה בכעסים שלמד בעבר. נכתב כי קיימים דפוסי אובססיביות, קנאה ורכושנות, לצד קשיים אורגניים. שירות המבחן מצוין את חוסר ההלימה בין האחריות שלו על עצמו הנאשם ורצונו להשתלב בהליך טיפולי, ובין דפוסי ההסתרה בהם נוקט בנוגע לרבדים נוספים בחייו והתנהלותו. בסיכומו של דבר נקבע קיומו של סיכון גבוה להישנות עבירות אלימות זוגית. שירות המבחן הפנה את הנאשם לחוות דעת פסיכיאטרית לצורך השלמת האבחון, ועתר לדחייה.

בתסקיר השלישי מיום 26.6.23 נכתב כי הנאשם עבר להתגורר באילת, ועובד כשכיר בבית מלון. שירות המבחן חזר וציין התנהלות לא כנה וסתירות העולות מתיאוריו לגבי עברו. כמו כן, בתקופת הדחייה עמד על הכחשתו לגבי היותו מוכר למערכת בריאות הנפש. הוא שלל צורך בטיפול בתחום השליטה בכעסים וטען כי רכש כלים, וכי הוא זקוק לטיפול נפשי פרטני, לשם עיבוד אירועים מעברו. בתקופת הדחייה נפתחו נגדו שני תיקים נוספים בחשד לאיומים. בהעדר שיתוף פעולה, נמנע שירות המבחן מהמלצה.

במקביל להגשת התסקירים, ביום 5.6.24 ניתנה חוות דעת הממונה על עבודות השרות. נכתב כי הנאשם מסר שהינו בעל עסק לשטיפת רכבים ועובד שם מזה שנה, וקודם לכן עבד כנהג חלוקה שכיר במשך 7 שנים. כמו כן, מסר כי הוא בעל תעודת חשמלאי מוסמך. עלה כי נפל מגובה 6 מטרים וספג שברים, לפיכך אושרה התאמתו, במגבלות. טיעוני הצדדים

ב"כ התביעה הפנתה לחומרת העבירות, שבוצעו כלפי שלוש מתלוננות ללא קשר ביניהן, ולאחר היכרות קצרה ביותר עם כל אחת מהן. נטען כי הנאשם מציג עצמו כאדם נורמטיבי, אולם לאחר זמן קצר מגלה כלפי בנות זוגו התנהגות אובססיבית, מטרידה ומסוכנת הכוללת איומים לא רק כלפיהן, אלא גם כלפי בני משפחתן. הודגש כי הפר צווי הגנה והוראות חוקיות, וגרם לתחושת אימה עד כדי חששן של המתלוננות לענות לשיחות טלפון. עוד נטען כי הנאשם אינו מראה רצון אמיתי לטיפול, ולפיכך נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית בעניינו. עמדת התביעה היא כי מתחם העונש ההולם בגין כלל האישומים נע בין 20 ל-40 חודשי מאסר, והוגשה פסיקה לתמיכה בטענות. אשר לעונש המתאים בגדרי המתחם, מפנה התביעה לעברו הפלילי של הנאשם שהורשע בעבר 6 פעמים, בעבירות אלימות, בעיקר כלפי נשים שהיו בנות זוגו, וכן עבירות כלפי קרוביהן, או עבירות איומים כלפי אחר, ולחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה. נטען כי עולה מסוכנות של ממש מצדו כלפי בנות הזוג, והענישה עד כה לא הועילה להרתיעו. עתירת התביעה היא לעונש מאסר בן 33 חודשים, וכן הפעלת המאסר על תנאי במצטבר, כך שיישא 36 חודשי מאסר בצירוף מאסרים על תנאי ופיצוי לכל אחת מהמתלוננות.

ב"כ הנאשם טען כי אמנם העבירות לא נעימות, אך מדובר בשלושה מקרים בהם בוצעו עבירות ממוקדות למשך פרק זמן קצר בלבד. נטען כי הנאשם אמנם בעל עבר פלילי אך מדובר במי שהוצא מביתו בעודו נער כבן 16, עבר פגיעה מינית, וזו השפיעה עליו בהמשך. הנאשם מוכר כבעל נכות נפשית, ואף סובל מבעיות לב, ומועמד לניתוח השתלת קוצב לב למרות גילו הצעיר. עוד נטען כי כיום הנאשם מצוי בזוגיות יציבה, עבר להתגורר באילת, והוא הורה לתינוקת בת שנה. ב"כ הנאשם סבור כי התנהלות הנאשם בהסתרה מול שירות המבחן נבעה מבושה ופחד בעקבות הפגיעה שחוווה בעבר. לדעת ב"כ הנאשם, נוטח העובדה שהנאשם חדל מן העבירות, ומקיים זוגיות יציבה כיום, יש להסתפק בעבודות שירות ברף הגבוה.

הנאשם בדברו האחרון, הביע חרטה על מעשיו ואמר כי כיום הוא עובד בעבודה מסודרת ומנהל זוגיות תקינה. לדבריו, מאסר עלול להחזיר אותו אחורה, בעוד שהוא מנסה להתקדם. כשפנה אליו בית המשפט בעניין הערכת המסוכנות על ידי שירות המבחן, בחר להשיב: "אני אומר אולי תסתכלי גם על המצב שלי, שהן מנצלות אותי".

מתחם העונש ההולם

האינטרס המוגן בעבירת האיומים הוא השמירה על שלווה חיו של הפרט. בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מד"י (06.09.89) נאמר:

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט". קשת העונשים המוטלים בגין עבירות איומים ביחסי זוגיות, היא בעלת מנעד רחב ביותר. לעתים מזומנות מסתפקים בתי המשפט בענישה מתונה, זאת לאחר קבלת תסקיר חיובי, או כשניתן לשלול כל מסוכנות להישנות העבירה (ת"פ 62664-09-14 מד"י נ' מ.א (13.03.16); ת"פ 14367-06-13 מד"י נ' פלוני (20.04.15); ת"פ 41892-03-10 מד"י נ' פלוני (19.3.13); ת"פ 50605-10-12 מד"י נ' דוד (7.3.13)). לעומת זאת, במקרים חמורים, או כשעלתה מסוכנות מצד הנאשם, הוטלו עונשי מאסר מכבידים גם כאשר מדובר היה בבני זוג לשעבר, ובעבירה יחידה (רע"פ 1293/08 קורניק נ' מד"י (25.06.08); עפ"ג 1482-02-15 דיסליין נ' מד"י (01.03.15); עפ"ג 28500-08-14 טלה נ' מד"י (09.12.14); עפ"ג 52083-12-10 קפש נ' מד"י (02.02.11); עפ"ג 37207-08-10 בגדלן נ' פרקליטות מחוז דרום - פלילי (24.11.10); ת"פ 35142-06-15 מד"י נ' פלוני (12.1.16)). גישה מחמירה ננקטת כלפי עבירות איומים המבוצעות על ידי העברת מסרונים והודעות מוקלטות, וכבר נקבע כי מצויים אנו בעידן שבו אמצעי ההתקשרות המהירים מאפשרים העברת מסרים, טלפונים או כתובים, ללא סינון, על כן ישנה חשיבות רבה להגן על הפרט מפני חשיפה לפגיעה בשלוות חיו באמצעים אלה. בע"פ 10756/04 אזולאי נ' מד"י (7.7.05) אמר בית המשפט העליון:

"עתה יודעים אנו כי עבירות מסוג זה, כשהן מבוצעות בידי אדם המסרב לקבל את החלטתה של האשה להתנתק ממנו, אדם אשר אינו מכיר באוטונומיה שיש לאשה על גופה, ומתייחס אליה כאל רכוש הנתון לשליטתו, יש בהן חומרה מיוחדת. יחס אובססיבי לאשה, והרצון לשלוט בה ולא להתיר לה להתנתק, טומן בחובו סיכון רב. התנהגות כזו המלווה באיומים, באלימות ובהטרדה, המבטאים חוסר נכונות להרפות ורצון להשליט אדנות על אותה אשה, יש בה כדי לסכן את כבודה, את חרותה של האשה, ולא פעם גם את חייה..."

בנוגע לעבירות איומים באמצעות מסרונים והודעות, ראו גם: ת"פ 11006-08-22 מד"י נ' מורגוב (11.1.24), והחלטת בית המשפט המחוזי שדחה את הערעור על חומרת העונש בעפ"ג 34879-02-14 מורגוב נ' מד"י (לא פורסם).

ברע"פ 4976/18 ריאני נ' מד"י (12.8.18) דובר בנאשם שהורשע ב-4 עבירות של הטרדה, וכן איומים, על פרודתו. בכל אחד מן האירועים, שלח לה 30 מסרונים בוטים, שחלקם בעלי אופי מאיים. לנאשם היה רקע פסיכיאטרי, ועלתה בעייתיות בהתנהלותו, עת נשלח אל הממונה על עבודות השרות. בבית המשפט קמא, הוטלו 6 חודשי מאסר, וכן הופעל מאסר על תנאי בן 6 חודשים, ובסה"כ, הוטלו 9 חודשי מאסר. הערעורים שהגיש לבית המשפט המחוזי והעליון, נדחו.

ברע"פ 1940/16 פולק נ' מד"י (14.3.16) הורשע הנאשם ב-4 אישומים של הטרדות, פגיעה בפרטיות והפרות צווים, כלפי 3 מתלוננות שונות, שהכיר בבית קפה. בכל אחד מן המקרים, לאחר שהמתלוננת סירבה להמשיך הקשר, התקשר אליה פעמים רבות, העביר מסרונים רבים, ובחלק מן המקרים עקב אחרי המתלוננת. לנאשם היה עבר פלילי בעבירות אלימות מרמה והפרת הוראה חוקית. בבית המשפט קמא נקבע מתחם נפרד לכל אחד מן האירועים, אך בסופו של יום נקבע כי ראוי להטיל עונש כולל, לאור הדמיון בין האירועים, ההופך אותם לפרשה אחת. הוטלו 24 חודשי מאסר. ערעורים שהוגשו לבית המשפט המחוזי והעליון, נדחו.

ברע"פ 4668/14 אפללו נ' מד"י (18.2.15) הורשע הנאשם, לאחר הוכחות, בשני אישומים ובהם שורת עבירות של הטרדות ואיומים, כלפי מי שהייתה בת זוגו ואשר בני משפחתה אילצו אותה לשוב לגור עמו. הנאשם ביצע עבירות איומים וסחיטה באיומים כלפי בני המשפחה, עד שאיתר את המתלוננת כמה פעמים. בנוסף הורשע בפגיעה בפרטיות והפרת צווים. העבירות נמשכו על פני תקופה. בבית המשפט המחוזי הוטלו 18 חודשי מאסר בגין האישום הראשון ו-12 חודשים בגין האישום השני, כך שבסה"כ יישא 24 חודשי מאסר. הערעור לבית המשפט העליון, נדחה.

ברע"פ 7413/14 דוד נ' מד"י (17.11.14), הורשע הנאשם בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק ואיומים, כלפי פרודתו. במועד אחד שלח אליה 20 מסרונים בעלי תוכן מאיים כלפיה וכלפי בני משפחתה וכן התקשר אליה כדי להשמיע באוזניה דברים שיש בהם כדי להטרידה. הנאשם היה צעיר ביותר, ולחובתו הרשעה קודמת וכן מאסר על תנאי בר הפעלה. בבית המשפט קמא הוטלו 5 חודשי מאסר בפועל כולל הפעלת התנאי, והערעורים לבית המשפט המחוזי והעליון, נדחו.

ברע"פ 5608/23 דדון נ' מד"י (27.7.23) הורשע הנאשם באיומים על גרושתו בטלפון כי היא תקבלמכות רצח והוא יגמור אותה, ובמועד אחר איים עליה בטלפון כי יהרוס לה את החיים, וכי כל מי שיהיה איתה הוא יציק לו ויטריד אותו ויגיד עליו שהוא פדופיל. במועד שלישי, שלח אליה הודעה קולית שכללה איומים. לנאשם היו 4 הרשעות קודמות בעבירות שונות לרבות אלימות כלפי בת זוג, בגין ריצה מאסרים ארוכים. התסקיר שהוגש שיקף מסוכנות והעדר אופק שיקומי. בית המשפט הטיל 9 חודשי עבודות שירות, וערעורי הנאשם על חומרת עונשו נדחו.

ברע"פ 4976/18 ריאני נ' מד"י (12.8.18) הורשע הנאשם ב-4 עבירות הטרדה כלפי פרודתו, בכך ששלח אליה כ-30 הודעות טקסט מטרידות ובטוות, שאחת מהן כללה איום. הוגשו תסקירים ששיקפו סיכון והיעדר אופק טיפולי. בית המשפט קמא הטיל 9 חודשי מאסר שכללו הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה, מה גם שלא התייצב אצל הממונה כשניתנה לו ההזדמנות. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה תוך שנקבע כי העונש אינו חמור כלל.

ברע"פ 43731-01-24 (מרכז) פנחסוב נ' מד"י (לא פורסם) הורשע הנאשם בפגיעה בפרטיות גרושתו, בכך שב-3 אירועים התכתב עם בנו הקטין במגמה לגלות פרטים אודות בן זוגה החדש והורה לו למחוק את ההתכתבויות. לנאשם היו 2 הרשעות קודמות בעבירות אלימות כלפי המתלוננת. בית המשפט קמא הטיל 10 חודשי מאסר שכללו הפעלת מאסר על תנאי בן 3 חודשים. הערעור על חומרת העונש התקבל בחלקו, אך ורק בשל התדרדרות במצבו הרפואי של הנאשם, כך שהעונש הועמד על 7 חודשי מאסר.

ברע"פ (מרכז) 26073-12-12 פלוטניקוב נ' מד"י (5.3.13), התקבל ערעורו של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של הטרדה כלפי גרושתו. הנאשם התקשר אליה מהכלא וביקש לשוחח עמה בניגוד לרצונה, ב-19 מועדים שונים, ובכל מועד ניהל בין שיחה אחת ל-24 שיחות. לנאשם היה עבר פלילי. בבית משפט השלום הוטלו 9 חודשי מאסר, ערעורו על חומרת העונש התקבל, והעונש הוקל והועמד על 6 חודשי מאסר בפועל.

עונשים מחמירים בגין עבירות הפרת צו שיפוטי הטרדה ו/או איומים, ניתן לראות גם בהחלטות אלה: ת"פ 59950-05-19 מד"י נ' בר שלום (14.2.22); ת"פ 53798-02-21 מד"י נ' חיים (4.10.21); ת"פ 8962-06-19 מד"י נ' פדילה (26.6.19).

גם עבירות של הפרת צו שנועד להגן על שלום אדם, הן בעלות משנה חומרה, הן בשל הזלזול הטמון בהן כלפי רשויות האכיפה ובית המשפט, והן בשל התעוזה הכרוכה בהפרת הצו, אשר יש בה כדי ללמד על מסוכנות.

ברע"פ 2099/21 פלוני נ' מד"י (25.4.21) הורשע הנאשם בכך שהפר את תנאי השחרור שהטיל עליו בית המשפט בהליך מעצר, הגיע למקלט בו שהתה פרודתו המתלוננת עם ילדיהם, טיפס על גג סמוך וקרא לעבר ילדיו. בית המשפט קמא הטיל עליו 21 ימי מאסר, אך ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, והעונש הוחמר ל-9 חודשי מאסר, בגין האירוע היחיד. ערעורו לבית המשפט העליון, נדחה.

בעניינינו, אני מוצאת כי מעשי הנאשם חמורים במיוחד, שכן הגדיל לעשות וצבר שלושה כתבי אישום שעניינם עבירות איומים והטרדה כלפי שלוש מתלוננות שאין ביניהן כל קשר, למעט היותן כולן קרובותיו. פעם אחר פעם, נהג באלימות כלפי נשים עמן החל בקשר זוגי בסמוך לפני מועדי העבירות, ולא בחל באמירת דברים חמורים ואלימים כלפיהן. אם לא די בכך, המשיך ואיים גם על בני משפחתו, באופן שהיה בו כדי לזרוע בהלה מפניו, וחשש רב לשלומן של המתלוננות.

הנאשם ליווה את איומיו בהטרדות כלפי כל אחת מן המתלוננות, ונראה כי זהו דפוס התנהלותו, שכן העניין חוזר על עצמו בכל מערכות היחסים המדוברות, ואף בעברו, כפי שיובא בהמשך. במעשיו היה כדי להשליט טרור ופחד. אם לא די בכל האמור, הנאשם הרשה לעצמו להפר את צווי בית המשפט שנתן בו אמון, בכך שיצר קשר טלפוני עם המתלוננת נ.א.ד, והטריד אותה. ריבוי השיחות שבוצעו אליה בניגוד לצו, מלמד בבירור כי אין המדובר בהפרה בהיסח דעת או מתוך דחף רגעי חד פעמי, כי אם בהפרה מכוונת ובוטה, הנעוצה בהעדר מורא הדין. באופן דומה, כשהגיעו שוטרים לבית הנאשם על מנת לזמנו לחקירה, החל להתלהם, לקלל, סירב להישמע להנחיות והתנגד לאיזוק, באופן המלמד שוב על העדר מורא.

קשה לקבל את הטענה לפיה הנסיבות אינן חמורות על שום שכל אחד מן האירועים התמשך על פני זמן קצר. בניגוד לנטען, המדובר באירועים שהיה בהם כדי לזרוע בהלה רבה, הן אצל המתלוננות והן אצל בני משפחתו. נוכח ריבוי הנפגעות, והדפוס האלים החוזר על עצמו מצד הנאשם במסגרת מערכות יחסים זוגיות, אני סבורה כי אכן יש במעשים משנה חומרה, ולכן הצדק עם התביעה בעתירתה לעונש מאסר משמעותי. ב"כ הצדדים טענו לקביעת מתחם מאוחד הכולל את מכלול העבירות. לאור זאת, ואף כי עסקינן בנפגעות שונות, ייקבע מתחם כולל, שיתייחס לכל העבירות במאוחד.

נוכח מדיניות הענישה הנוהגת, ובשים לב לחומרת מעשיו של הנאשם וריבוי הנפגעות, אני קובעת כי המתחם הכולל לאירועי כתבי האישום בשלושת התיקים נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר. העונש המתאים לנאשם

כפי שנאמר קודם, הנאשם נושא עבר פלילי מכביד, הרלוונטי לעבירות דנן. עוד בשנת 2015 נדון בגין עבירות איומים והפרות צווים, ונדון ל-43 ימי מאסר. בשנת 2016 נדון למאסר קצר בגין עבירת איומים. בשנת 2018 נדון בגין שורת עבירות אלימות כלפי ת זוג, הפרת צווים, איומים והטרדה, והוטל עליו מאסר למשך 7 חודשים. לאחרונה נדון בת"פ 20567-10-18 בגין עבירת איומים והוטל עליו מאסר על תנאי בן 3 חודשים שהוא חב הפעלה בעניינינו.

עיון בגזר הדין שניתן נגד הנאשם בת"פ 4613-09-15 מלמד כי אלימות כלפי בנות זוגו, ונקיטת איומים והטרדות כלפיהן וכלפי בני משפחתן, תוך הפרת צווים, אינן זרות לו כלל. גם אז, דובר בפרשה חמורה ביותר שכללה בין היתר הודעות טקסט, גידופים גסי רוח, ואיומים בוטים לפרסם דברים או סרטונים בגנות המתלוננות, בדיוק כפי שאיים במסגרת הפרשה שלפנינו. בית המשפט קבע כי המתחם ההולם בגינה נע בין מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות ל-24 חודש מאסר. עם זאת, הוחלט שם לגזור את עונשו ברף הבינוני-נמוך של המתחם שנקבע. באופן דומה, בת"פ 1038-01-16 הנאשם הורשע בשורת עבירות איומים כלפי מי שהיתה אז בת זוגו, לרבות איומים כי יפרסם תמונותיה. הנה כי כן, לא היה בענישה הקודמת כדי להרתיעו, והוא חזר לסורו עד מהרה. לנאשם ניתנה הזדמנות פז לשיקום, אך הוא בחר לנקוט הסתרה וחוסר כנות מול קצין המבחן. התנהלותו העלתה רושם ברור של מי שאינו בשל לטיפול, והערכת שרות המבחן היא כי קיימת בעניינו מסוכנות ברף הגבוה להישנות עבירות.

אני מתקשה לקבל את הסברי הנאשם לפיהם משברים שעבר בנערותו הם העומדים בבסיס העבירות, ולא מצאתי כל קשר בין בעניינים. כך או אחרת, לנאשם הושטה יד לשיקום, אך כאמור, הוא לא השכיל ליטול אותה. כאן המקום לציין כי הנאשם הרשה לעצמו למסור לשירות המבחן פרטים על עברו שאינם מתיישבים עם הידע של שירות המבחן על קורותיו, ודבריו אף עומדים לכאורה בסתירה למה שמסר אצלן הממונה על עבודות השירות. נראה כי איננו מבין את מצבו, והוא נוהג לתמרן את גורמי האכיפה על פי הנוח לו. כך, מסר אצל הממונה כי עבד בקביעות כנהג שכיר, בעוד שאצל קצין המבחן מסר כי התקשה לשמור על יציבות בעבודה. באופן דומה, מסר אצל הממונה כי הינו בעל רישיון חשמלאי, בעוד שמסר אצל קצין המבחן כי מעולם לא השלים לימודי חשמלאות, ועוד ועוד. אני מוצאת חומרה בהתנהלות זו.

שרות המבחן מעריך קיומו של סיכון גבוה, ובהעדר אופק שיקומי - יש בכך כדי לעורר דאגה. אמנם הנאשם טוען כי כיום הוא מצוי בזוגיות יציבה, אך למרבה הצער, נוכח התנהלותו האלימה והעבריינית כלפי מספר גבוה של בנות זוג קודמות, עולה חשש רב לגבי מסוגלותו לקיים זוגיות בריאה ויציבה. בסופו של יום, יש לגזור עונש על פי עקרון ההלימה, אשר ייתן ביטוי לריבוי הנפגעות ואי הפנמת הפסול שבמעשים. אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. יופעל מאסר על תנאי בן 3 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 20567-10-18.

ב. 25 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו בכל התיקים שבכותרת, על פי רישומי שב"ס.

הנאשם יישא את המאסר שהופעל ושהוטל, בחופף ובמצטבר כך שבסה"כ יישא 27 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו.

ג. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות איומים או הטרדה.

4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות הפרת צו.

2 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות הפרעה לשוטר.

ד. פיצוי לכל אחת מן המתלוננות בסך ₪ 3,000 אשר ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.2.25 ובכל 1 לחודש עוקב.

פיקדונות בכל התיקים יוחזרו בכפוף לכל הוראה חוקית.

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"א כסלו תשפ"ה, 22 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.